

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: Mgr. V D, nar., bytem, zast. Mgr. Maruanem Abu Assadem, advokátem AK Praha 6, Na Větrníku 73, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované č. I a č. II ze dne 4.2.2009 č.,

t a k t o :

- I.** Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.2.2009 č. č. I se **z a m í t á .**
- II.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.2.2009 č. č. II se **z r u š u j e** a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- III.** Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení ve výši 3.200,- Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Maruana Abu Assada, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání shora uvedených rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále ČSSZ). Rozhodnutím označeným jako I byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ČSSZ uvedla, že podle posudku

Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 16.12.2008 není žalobce plně invalidní, ale jen částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 40 %.

Rozhodnutím označeným jako č. II byla zamítnuta žalobcova žádost o částečný invalidní důchod (ve vyhotovení tohoto rozhodnutí bylo zřejmě chybou v psaní uvedeno o plný invalidní důchod) pro nesplnění podmínek ust. § 43 zákona č. 155/1995 Sb. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ČSSZ uvedla, že podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 16.12.2008 se žalobce stal částečně invalidním podle ust. § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. od 24.11.2008. Doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí 5 roků, přičemž potřebná doba pojištění se zjišťuje z období před vznikem plné nebo částečné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků počítaných zpět před vznikem plné nebo částečné invalidity. V rozhodném období před vznikem invalidity, t.j. v době od 24.11.1998 do 24.11.2008, žalobce nezískal žádnou dobu pojištění.

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry žalované a rozhodnutí považuje za nesprávná, neboť nezohledňují jeho zdravotní stav z dlouhodobého hlediska. Od narození měl zdravotní potíže. Prošel dětskou mozkovou obrnou, postižení dolních končetin, které se projevilo nůžkovitou chůzí, omezením hybnosti kyčelních kloubů, došlo k artrotickým změnám na kolenních kloubech, bolestivosti páteře a k omezení dynamiky celé páteře. Důsledkem této závažné poruchy mu byl znemožněn normální pohyb. Delší chůze není schopen, nemůže se přepravovat hromadnými dopravními prostředky, protože mu dělá potíže do nich nastoupit a vystoupit, není schopen dlouhého stání, fyzicky namáhavé práce jsou pro něj úplně vyloučeny. Zdravotní stav je navíc komplikován diabetem II. typu, silnou obezitou a zrakovým postižením, zeleným zákalem, který mu způsobuje velmi omezené vizuální funkce v dlouhodobém horizontu. Důsledkem nepříznivého zdravotního stavu je, že je žalobce odkázán na pomoc třetích osob, a to zejména při nákupu, úklidu domu, docházkách k lékaři, obstarávání léků v lékárnách, jednání na úřadech atd. Tento zdravotní stav však není otázkou posledních čtyř měsíců, jak posoudil lékař PSSZ. Z přiložené lékařské dokumentace jednoznačně vyplývá, že se jedná o postižení, kterým žalobce trpí a s nímž se léčí již desítky let. Žalobce v této souvislosti odkázal na lékařské zprávy MUDr. - artrocentrum-ortopedie, MUDr. - oddělení fyziatrie a léčebné rehabilitace ÚVN, MUDr. - oční ambulance ÚVN, MUDr. - chirurgie, MUDr. - neurologie, MUDr. - diabetologie-interna a MUDr. Č, praktické lékařky.

Žalobce uvedl, že zároveň nesouhlasí ani s datem vzniku částečné invalidity od 24.11.2008. Z důvodu svého zdravotního postižení byl schopen soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek a i přes tento fakt byl zaměstnán na ÚSKM UK jako referent – ubytovatel od roku 1972 do roku 1990. Dále pak od září 1990 do listopadu 1993 byl zaměstnán u hospodářské organizace FORNIX jako samostatný referent. Po celou dobu svého zaměstnání, tedy po dobu 21 let, byl pojištěn. V současné době je veden u Úřadu práce hl.m.Prahy, pobočka v Praze 6, v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobce má za to, že splňuje zákonný požadavek potřebné doby pojištění. V této souvislosti žalobce poukázal na osobní list důchodového pojištění, potvrzení hospodářské organizace FORNIX a potvrzení o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobce z uvedených důvodů žádal, aby soud jeho žalobě vyhověl a zrušil obě žalobou napadená rozhodnutí a vrátil věc k dalšímu řízení žalované. Zároveň žádal o uhrazení nákladů řízení za zastoupení advokátem.

Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále s.ř.s.).

Soud provedl dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze a v Plzni. Podle posudku, který byl podán Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze dne 8.7.2009 a doplněn dne 7.10.2009, byl žalobce posouzen jako částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. se vznikem částečné invalidity od listopadu 2008. Podle závěru posudku podaného Posudkovou komisí MPSV ČR v Plzni dne 4.5.2010 byl žalobce posouzen rovněž jako částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. se vznikem 18.5.1984 odborným nálezem.

Při podání obou posudků bylo vycházeno z posudkové dokumentace PSSZ v Praze 6, lékařských nálezů doložených k žalobě, vlastního zjištění při jednání komise, z dokumentace praktického lékaře a dokumentace ÚVN. Bylo vycházeno z diagnózy spastická paraparéza dolních končetin na podkladě perinatální encephalopatie s postupným rozvojem degenerativních změn na páteři a nosných kloubech končetin, chronický vertebrogenní algický syndrom bederní, stav po operaci páteře disku Th10/11 se stenózou páteřního kanálu a myelopatií 6/2009, diabetes mellitus II. typu s obezitou na perorální léčbě s počínající diabetickou neuropatií na dolních končetinách, hyperlipoproteinemie, vředová nemoc gastroduodena, stav po operaci žaludku /1977 pro perforovaný duodenální vřed s recidivující kýlou v jizvě, arteriální hypertenze, nedoslýchavost, oboustranná degenerativní myopatie, oboustranný chronický glaukom, oboustranně počínající katarakta, psoriasis.

Posudkový lékař PSSZ v Praze 6 hodnotil procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly VI. oddílu A položka 1 písm. b) přílohy 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění 40 %.

Posudková komise MPSV ČR v Praze hodnotila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly VI oddílu B položka 7 písm.b) přílohy 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. 50 %.

Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Plzni hodnotila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti srovnatelně podle kapitoly VI oddíl B položka 7 písm. b) přílohy 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. 55 %, přičemž tíži paraparézy hodnotila v souladu s hodnocením posudkové komise Praha v rámci procentního rozmezí 45-60% 50 % a v rámci rozmezí 5 % zohledněno další zdravotní postižení. Komise na rozdíl od uvedeného posouzení zvolila hodnocení srovnatelné, protože za prvotní podkládá paretické postižení na podkladě poškození mozku.

Posudková komise MPSV ČR v Plzni nehodnotila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle písm. c) téže položky, protože funkční omezení na dolních končetinách neodpovídají těžké paraparéze ani paraplegii.

Nebyly shledány podmínky pro zvýšení hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Pokud by byly hodnoceny jiné zdravotní problémy dle diagnostického souhrnu, bylo by hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nižší.

Posudkové komise MPSV ČR nehodnotily míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dle položky 1 oddílu A téže kapitoly citované vyhlášky, protože se u žalobce nejedná o poškození mozku s dopadem převážně na schopnosti duševní. Pooperační nález na páteři komise nehodnotila, protože jde o novum po rozhodném datu 4.2.2009.

Posudková komise MPSV ČR v Plzni hodnotila vznik částečné invalidity k datu rehabilitačního nálezu z 18.5.1984. Vyšla při tom ze souhrnu provedených vyšetření, podle kterých se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je středně těžká spastická paraparéza dolních končetin především na podkladě dětské mozkové obrny. Dále se na něm podílí řadu let trvající chronické degenerativní onemocnění páteře s projevy vertebrogenního algického syndromu s opakovanými dekompenzacemi a s postupnou progresí degenerativních změn, zhruba od roku 1983 již i s postupným rozvojem degenerativních změn na velkých nosných kloubech. Od roku 1980 je žalobce sledován a léčen také pro poruchu metabolismu tuků z hepatopatií a obezitou. Od roku 2004 je v péči diabetologické ambulance pro diabetes mellitus II. typu, od 10/2008 již s projevy diabetické polyneuropatie. Dlouhodobé je omezení medikace pro vředovou nemoc gastroduodena, pro kterou byl léčen již v roce 1969. Pro krvácení do zažívacího traktu při duodenálním vředu byl hospitalizován a konzervativně léčen v 12/1976 a pro recidivu krvácení při perforaci duodenálního vředu byl operován dne 9.4.1977, kdy mu byla provedena resekce žaludku sec.Hofmeister-Finsterer. Dále je u žalobce prokázána lehká nedoslýchavost a omezení zrakové funkce s korekcí odpovídající střední slabozrakosti, glaukomové onemocnění je při léčbě kompenzováno, hypertenze je léčbou kontrolovaná bez prokázaných orgánových komplikací, lupénka je v remisi. Žalobce je schopen svého kvalifikovaného povolání s omezeními. Neschopen je práce fyzicky namáhavé, trvale vestoje a s delšími pochůzkami, zvláště v nerovném terénu, s manipulací břemen v setrvalých polohách páteře, ve zvýšeném riziku prochlazení, v riziku hluku a v nočních směnách, Schopen je práce lehké sedavého charakteru s možností střídání poloh těla při práci, zrakově méně náročné práce do blíзка v denní směně. Při dodržení uvedených omezení nedojde výkonem soustavného zaměstnání k vážnému zhoršení stávajícího zdravotního stavu. Příkladem je žalobce schopen prací kontrolních, montážních, při obsluhách automatů, a především s využitím získané kvalifikace, t.j. dosaženého vzdělání a získaných pracovních zkušeností.

Posudková komise MPSV ČR v Plzni podrobně posoudila otázku vzniku částečné invalidity na podkladě údajů z lékařské dokumentace. Došla k závěru, že se u žalobce jedná o paretické postižení dolních končetin na podkladě perinatální encephalopatie, tedy již od raného dětství. Pro uvedené postižení byl systematicky sledován a léčen, probíhala pravidelná rehabilitační léčba, chůze byla popisována vždy jako obtížná, ať už s uvedením opěrných pomůcek nebo bez nich. Vzhledem k etiologii tohoto postižení lze s největší pravděpodobností předpokládat již v dětství paretické postižení středně těžké, event. nejméně hraničně lehké až středně těžké s pozdějším zhoršováním paraparézy při poměrně časném rozvoji degenerativních změn nosného a pohybového ústrojí právě při nesprávném stereotypu chůze a později i s přibývajícím nadváhou obtížně řešitelnou při omezených fyzických aktivitách v důsledku onemocnění. V tomto směru konzultováno v obecné rovině i s dětským neurologie FN v Plzni MUDr. M, která potvrdila, že v dětství při intenzivní rehabilitační péči se může paretické postižení dolních končetin jevit relativně lepší, ale fakticky již tíže postižení je dána stávajícím poškozením centrální nervové soustavy. Po eliminaci rozporných údajů komise dospěla k závěru, že současně zjištěná středně těžká spastická paraparéza dolních končetin byla u žalobce přítomna již před rokem 1990, datum vzniku částečné invalidity nelze přesně stanovit, dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl však přítomen od dětství. Paraparéza dolních končetin, byť mohla být hraničně lehká až středně těžká, výsledné

postižení funkce dolních končetin bylo relativně časně negativně ovlivněno degenerativními změnami na pohybovém a nosném ústrojí s výsledným funkčním omezením odpovídajícím již středně těžké paraparéze dolních končetin. Na takový stav lze usuzovat i dle rehabilitačního nálezu z 18.5.1984. V té době byla již také u žalobce přítomna vředová nemoc gastroduodena omezující jak medikaci, tak i jeho pracovní schopnost. V posudku bylo přihlédnuto i k záznamům z předchozích opakovaných jednání o mimořádných výhodách a změně pracovní schopnosti založených v dokumentaci praktického lékaře.

Soud při posuzování zákonnosti napadených rozhodnutí vyšel z posudku podaného Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je povolána k tomu, aby v soudním řízení podávala posudky všude tam, kde předmětem přezkumu je dávka důchodového pojištění podmíněná nepříznivým zdravotním stavem.

Podle závěru obou posudků, které byly v této věci podány Posudkovou komisí MPSV ČR je zřejmé, že žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal částečné invaliditě podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí a neodpovídal plné invaliditě podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Podle tohoto ustanovení je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle závěru posudků odpovídala míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce maximálně 55 %. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti tohoto závěru, protože posudky byly podány na základě zdravotní dokumentace žalobce i na základě vlastního vyšetření v komisi.

Na základě tohoto posouzení soud dospěl k závěru, že žaloba směřující proto rozhodnutí žalované označenému číslem I ze dne 4.2.2009 není důvodná. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovu žádost o přiznání plného invalidního důchodu pro nesplnění ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. Podle tohoto ustanovení má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Z podaného posouzení je zřejmé, že žalobce nesplnil již první podmínku, t.j. podmínku plné invalidity.

Soud proto žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. tak, jak vyplývá i z výroku tohoto rozsudku..

Žaloba směřovala i proti rozhodnutí označenému č. II, kterým byla zamítnuta žalobcovu žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 43 zákona č. 155/1995 Sb. Podle tohoto ustanovení má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. V tomto případě vycházela ČSSZ ze zjištění, že se žalobce stal částečně invalidním, a to ke dni 24.11.2008. K tomuto datu byla posouzena druhá podmínka pro nárok na částečný invalidní důchod, t.j. získání potřebné doby pojištění. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce v rozhodném období 10 let před původně stanoveným datem vzniku částečné invalidity nezískal žádnou dobu pojištění. Soud při provedeném dokazování zjistil z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Plzni, že částečná invalidita byla prokázána již ke dni 18.5.1984. Z podaného posudku je zřejmé, že se posudková komise důkladně zabývala posouzením vzniku částečné invalidity žalobce. Prostudovala jeho veškerou zdravotní dokumentaci. Soud nemá pochybnosti o tom, že závěr posudku vychází z náležitě posouzených skutečností. Závěr posudku je přesvědčivě

odůvodněn a soud se k tomuto závěru přiklonil právě s ohledem na podrobný rozbor žalobcova zdravotního stavu od dětství až do současné doby. Přihlédl k tomu, že posudková komise v obecné rovině konzultovala i s dětským neurologem otázku vývoje žalobcova postižení, které vzniklo na podkladě dětské mozkové obrny.

Soud dospěl k závěru., že částečná invalidita byla prokázána již od 18.5.1984 odborným nálezem. Z toho důvodů soud napadené rozhodnutí označené č. II ze dne 4.2.2009 zrušil a věc vrátil ČSSZ k dalšímu řízení podle § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. V dalším řízení bude ČSSZ vázána právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku a mezi podklady pro nové rozhodnutí připojí i posudek Posudkové komise MPSV ČR v Plzni ze dne 4.5.2010 podaný v této věci (§ 78 odst. 5 a 6 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu náleží náhrada za zastoupení advokátem. Odměna advokáta byla stanovena za 4 úkony právní služby podle § 9 odst. 2, § 7 a § 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), po 500,- Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu byla za 4 úkony právní služby přiznána náhrada hotových výdajů po 300,- Kč. Celkem činí odměna advokáta 3.200,- Kč. Tyto náklady řízení je povinna žalovaná uhradit žalobci ve lhůtě stanovené ve výroku tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku j e m o ž n o podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze za podmínek stanovených v § 102 a násl. s.ř.s.

V Praze dne 5. srpna 2010

Mgr. Dana Č e r n o v s k á
samosoudkyně